

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΑΙΣΧΥΣΕΙΣ μεταξύ Τουρκίας και Βουλγαρίας εφόδονται εις ακροσφαλές σημείον. Μεγάλοι στρατιωτικοί προετοιμασίαι γίνονται εκατέρωθεν, κινητοποιείται δὲ πρὸς τὰ σύνορα καὶ ὁ αὐτοκρατορικός στρατός. Ὁ τουρκικός τύπος πνέει τὰ μένεα ἐναντίον τῶν ἐν Σόφια. Τὸ τελευταῖον μάλιστα ἄρθρον τῆς «Γενῆ Ἄσπρ» ἐξερεύγεται πῦρ καὶ λάβαν κατὰ . . . τῆς Ἑλλάδος!

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ, κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἐφημερίδων, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλην Προσβου- τῆς παρέσχε διλεισηνικὰς διαβεβαιώσεις εἰς τὸν Ριφάτ πασάν καὶ αἱ δηλώσεις αὗται ἐθεωρήθησαν ὡς ἐπαρκεῖς. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ ἡ κατεσπενδυμένη ἀποστολὴ ἐπαρκῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν μεθόριον. Τοῦτο βεβαίως γίνεται διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Ἑλλάς ὅτι ἐκεῖνος ποῦ ἀγαπᾷ τὴν εἰρήνην, παρασκευάζεται διαρκῶς πρὸς πόλεμον.

ΠΟΛΥ ΟΜΩΣ τραγικά ἔχουν πάροι φάινεται τὸ πρᾶγμα μερικαὶ ἐφημερίδες. Περὶ πολέμου οὔτε λόγος πρόπει νὰ γίνηται. Ἀπ' ἐναντίας ἐπίκειται ἡ συνομιλοῦσιν ἐλληνοτουρκικῆς συμμαχίας ταῖς ἐνεργείαις τοῦ γνωστοτάτου θυτοθά- γου κ. Δρακούλη. Πράγματα κατὰ τὸ «Σύνταγμα» ὁ κ. Δρακούλης μεταβάς ἐπὶ τούτῳ εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἦλθεν εἰς συνενουήσεις μετὰ τοὺς ἐπιφανεῖς Νεοτούρκους καὶ τότε ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας κομίζων πλήρες σχέδιον ἐλληνοτουρκικῆς συμμαχίας ἐπὶ τῇ βάσει ἰκανοποιητικῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Μετὰ τὰς γνωστὰς ἀρχὰς του ὁ κ. Δρακούλης μόνον Θεωρίας περὶ . . . λαχανοφαγίας δύναται νὰ

κομίζη, ὑποθέτει δὲ ὅτι οἱ ἐπιφανεῖς Νεοτούρκοι μετὰ τοὺς ὁποίους συνενουήθη, θὰ εἶνε ὁ Ριζὰ πασάς, ὁ βουλευτής, Ριζὰ βέης, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ Μποστάνα νῆ ἐφέντης, ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ Ἑλλην βουλευτής κ. Μποστάνης. Ἴσως νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν συνδυασμὸν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἑντεχνιῶν τῶν Κυπριῶν. Οὕτω ἡ σύμπηξις ἐλληνοτουρκικῆς ἐταιρείας . . . χωροφάγων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γεγονός τετελεσμένον, καὶ ὡς βέβαιον ὅτι ἡ φάκς καὶ τὰ κοδοκυθᾶκια θ' ἀκριβύνουν.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ μας χάλια δὲν περιγράφον- ται. Ὁ Πατριάρχης στασιζόμενος στήν . . . Ἄγκυρα τῆς ὠστηρίας του βλέπει γύρω του τὴ φουρτούνα νὰ βογκᾷ καὶ ν' ἀνιψοῦται σιγὰ-σιγὰ καὶ νὰ κοντεῖν νὰ παρασύρῃ καὶ αὐτὸν καὶ τὸν . . . Ἄγκυρας. Μὲσ' στήν ταραχὴν του ἀντελήθη ὅτι οἱ μαθηματικοὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ βγῆκαν λανθασμένοι καὶ ἐζήτησε συνδρομὴν. Εἰς βοῦθειαν τοῦ χάσαντος τ' αἶγά καὶ τὰ πασάδια Πατριάρχου ἐσπευσε πρῶτο-πρῶτο τὸ Λογιστήριον τῆς Κοινοῦντος Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον ἀδ' οὔ ἔκαμε λογαριασμοὺς χωρὶς τὸν ξενοδόχο καὶ ὑπελόγησεν ὅτι θὰ ἀθροίσῃ ὑπογρα- φὰς πολλὰς καὶ θὰ ἐπιπροσθέσῃ εἰς αὐτὰς καὶ ἄλλας, καλεῖται τότε νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, μετὰ τὴν ὁποῖαν καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω πῶς θὰ ξευπεροδέσῃ τοὺς . . . λογα- ριασμοὺς του.

ΤΟΝ ΚΑΥΜΕΝΟ τὸν Βαυβακάν! Ἄν καὶ κα- τώρθωσε νὰ βγῇ ἀσπροπρόσωπος ἀπὸ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Σερβίων, ἡ Βουλὴ ἐννοεῖ ἐν τούτοις νὰ τὸν βλέπῃ μαῦρον δάν . . . ἀράπυ καὶ γι' αὐτὸ τὸν στέλλει νὰ πληθῇ στὰ νερά τοῦ Ἀ- λιάκμονος πρὶν τὸν ἀναγνωρίσῃ. Κροῦ λουτροῦ σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ! Μὰ τί ἀκαλοῦ ποῦ εἶνε αὐτὴ ἡ Βουλὴ!

Ο ΤΟΞΟΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"
ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ
 (Παρά τὴν "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομὴ ὠρισμένη καὶ προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται	χρυσίου	

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφήν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Γ. ΜΗΗΤΟΣ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Ὁ «Ἀστήρ» ἀπὸ τινος καιροῦ εὕρισκει πολλὴν εὐχαρίστησιν νὰ μεριμνᾷ καὶ τυρβάζῃ εἰς ζητήματα ἐκκλησιαστικῆς φύσεως. Καὶ τὰ πραγματεύεται μὲ πολλὴν πρωτοτυπίαν, εἰς τὸν ὅσον εἰς παράδειγμα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸ φύλλον τῆς περασμένης Τετάρτης.

ΠΡΩΤΑ-ΠΡΩΤΑ μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ Ἱερὰ Μητροπολις ἔχει δικαίωμα νὰ κἀνῃ νόμους, σὰν νὰ εἶνε νομοθετικὸ σῶμα. Κατόπιν ἀρπάζει τὰ μαλλιά ὅλων τῶν γυναικῶν, καὶ πρώτη-πρώτη γυναῖκα μᾶς παρουσιάζει... τὸν Ἀδάμ! Ὑστερα μᾶς λέει τί κάνουν μερικοὶ τὰ μαλλιά τους. Ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς κατεβαίνει στῆς τρίχες τῶν γενειῶν, ἀπὸ κεῖ στῆς τρίχες τῆς μασχάλης καὶ τελειώνει στῆς... φαλάκρες, ἢ ὅποῃς, λέει, γίνονται ἀπὸ τὴν πρόοδο τοῦ ποδῶνιμου...

Ἦμπορεῖ ὅμως τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτὰ παράδοξα νὰ εἶνε τοῦ συρμοῦ, διότι βλέπομεν ὅτι καὶ ἡ «Νέα Ἀλήθεια» τῆς Κυριακῆς, ἐνῶ μᾶς ὑπόσχεται νὰ μᾶς πῇ γιὰ μίαν «Γυναικεῖα ἔταιρία», μᾶς παρουσιάζει ἑξαφνα στῆ μέση σαράντα πέντε ἄνδρες, τὸ πειδὸν πολὺ σαράντα πέντε ἐτῶν ὁ καθένας. Δὲν μᾶς εἶπε μόνον ἂν αὐτοὶ οἱ 45 ἦσαν... Γιάννηδες!

Μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν μπόρεσε νὰ τὸ χωρέσῃ τὸ μυαλό μας, πῶς σαράντα πέντε ἄνδρες μπόρεσαν νὰ κάνουν μίαν γυναικεῖα ἔταιρίαν.

Ἴσως ὅμως αὐτοὶ οἱ σαράντα πέντε νὰ πῆγαιναν στὰ ἔταιρικά τους γεύματα καὶ δεῖπνα, ντυμένοι σὰν γυναῖκες κ' ἔτσι ἐγίνετο γυναικεῖα ἢ ἔταιρία τους.

ΜΕΓΑΛΗ ἐντύπωσι θὰ ἔκανε φαίνεται στὸν «Ἀστέρα» ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἀρμονία ποῦ ἔδειξαν, ὅσοι καὶ ὅσες ἔλαβον μέρος στὸν οἰκογενειακό, οὕτως εἶπε, χορὸ ἐνὸς σωματείου. Γι' αὐτό, ἴσως, καὶ ἐθύμωσε τόσο πολὺ μὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔδειξε καμμιά ἀγάπη σὲ ὅσες καὶ ὅσους τὸν ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους καὶ τοὺς ἀφῆκε νὰ στέκουν ὄρθιοι!... Εἶνε τρόπος διευθυντοῦ αὐτός;

Μὰ τοὺς... Μάγους τοῦ Ἀστέρος, κ' ἐμεῖς θὰ θυ-

μώναμε μ' αὐτὸν τὸν διευθυντὴ, ἂν δὲν μᾶς ἐπιαναν γέλοια μὲ τὴν ἀπαίτησι τοῦ συναδέλφου μας νὰ θέλῃ νὰ καθήσῃ ἐκεῖ, ποῦ δὲν χωροῦσε οὔτε βελόνα.

ΚΟΝΤΑ στῆς τόσες ἄλλες ἀνακαλύψεις μᾶς ἦλθε τώρα φρέσκη-φρέσκη καὶ μιὰ ἄλλη ἐντόπια ἀνακάλυψις τοῦ ἰδίου συναδέλφου. ὅτι ἡ πυρκαγιὰς ἀποτελεῖ ὄχι τὰ σπῖτια.

Ὅστε ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρός, ὅσοι ἔχουν μισοτελειωμένο τὸ σπῖτι τους, δὲν ἔχουν νὰ κάνουν ἄλλο τίποτε, παρὰ νὰ τὸ παραδώσουν στὴν πυρκαγιὰ νὰ τ' ἀποτελειώσῃ...

Ἐμμορφῆ ἀνακαλύψις, ἀλήθεια, καὶ χωρὶς πολλὰ ἔξοδα!!

ΑΠΟ ΤΗΝ ὥρα ποῦ ὁ «Φᾶρος» ἐδημοσίευσε πῶς εἰς τὴν πόλιν μας εὐρίσκονται, καὶ κλέπτονται συνάμα, πετεινοὶ τῶν ὀπίων ἢ φωνὴ κρατεῖ τριάκοντα δυὸ πρῶτα λεπτά!!, ἄρχισαν μὲ τὸν σωρὸ νὰ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν προτάσεις σημαντικῶν προαγορῶν τοῦ κλαπέντος πετεινοῦ καὶ τῶν ὁμοίων του, διατ... εὐρεθοῦν.

Γιὰ τοῦτο ἐλυπήθησαν πολλοὶ, ὅτι δὲν εἶνε πραγματικὰ κοκόρια!...

ΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙ μας μανθάνομεν διὰ τὸν χορὸ ποῦ ἔδωκεν ἕνας Σύνδεσμος τὸ περασμένο Σάββατο, ἐχόρευσαν τὰ μέλη μὲ πολλὰ χαριτωμένες δεσποινίδες μὲ πολλὴν τέχνη, ὄρεξι καὶ τάξι. Ὑστερα ἀπὸ τὸν χορὸ ἐπαίχθη ἡ κωμῶδια «Αἱ νυκτερινὰ συνεντεύξεις» εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέτυχαν πολὺ ὅσοι ἔλαβον μέρος.

Καὶ βέβαια ἐπέτυχαν πολὺ, ἀπ' οὗ ἀπὸ καιροῦ ἐγυμνάζοντο εἰς τὰς νυκτερινὰς συνεντεύξεις, ὅλοι οἱ ὑποδυνάτετες τὰ διάφορα πρόσωπα τῆς κωμῶδιαι.

ΚΑΤΑ ΤΟ παράδειγμα φαίνεται τοῦ Τζαβῆ πασᾶ, ὁ ὁποῖος διέταξε νὰ κατασχέσουν τὰ ἐπιπλα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Σαῖτ πασᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, διότι δὲν ἠθέλε νὰ πληρώσῃ καθυστερουμένους φόρους, καὶ ἐδῶ ἕνας λωποδύτης ξακουστός, Τζαφέρ ὀνομαζόμενος, κατέσχευσε ἀπὸ κάμποσα σπῖτια ὠρολόγια, πανταλόνια, ἐπανωφόρια καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα, γιὰ νὰ πληρωθοῦν αἱ... ἀμαρτίαι τῶν λωποδυνουμένων. Καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε βέβαια τὰς κατασχέσεις του, ἀλλὰ ἡ ἀστυνομία ἐπειδὴ ἐφοβήθη μήπως κούρασθῇ πολὺ, τοῦ ἔδωκεν ἕνα δωμάτιον γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ.

ΟΛΟΙ ἠξέραμε ὅτι τὸ φῶς ἔρχεται ἐξ Ἀνατολῶν· αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ σᾶς τὸ διαβεβαιώσῃ καὶ ὁ ἀρθρογράφος τῶν Μεγῶν. Ἐξάφνα ὅμως εἶδαμε ὅτι τὸ «Φῶς» μᾶς ἦλθε ἀπὸ δυσμᾶς καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ Μοναστήριον. Τώρα ἂν αὐτὸ τὸ Μοναστηριακὸ «Φῶς» εἶνε τὸ ἀληθινὸ ἢ ὄχι, ἀφίνομε νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ ὁ ἀρθρογράφος. Ἐμεῖς ἐν τούτοις εὐχαριστηθήκαμε, ὅταν τὸ εἶδαμε καὶ εἰχόμεθα νὰ ἐξακολουθῇ νὰ λάμπῃ, ἀδιάφορον ἂν ἔρχεται ἀπ' Ἀνατολῶν ἢ ἀπὸ τὸ Μοναστήριον.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

- Τί μαρία έπιασεν αυτους τους δημοσιογράφους να κοπανῶν καθεμέρα πῶς σιὰ Πατριαρχεῖα ὑπάρχει κρῖσις;
— Καὶ μήπως δὲν ὑπάρχει;
— Καθόλου. Ὑπάρχει... ἀκρισία!

- Εἶδες πῶς βγήκαν τὰ λόγια μου σωστά; Ὁ Πατριάρχης παρέμεινε.
— Ἔχεις δίκαιον παρα-έμεινε!

— Ἀχάριστος ποῦ φάνηκεναυτὸς ὁ Πισσιδεῖας! Ἀντιπολιτεύεται τὸν Πατριάρχη, ἐν ᾧ ἡ Α. Θ. Π. τὸν εἶχε προτείνει γιὰ Γερονσιαστή.

— Μὰ ἡ θείσις μένει κενὴ καὶ μπορεῖ ἐξαίρετα νὰ τὴν καταλάβῃ ὁ Πατριάρχης. Ἔχει ὅλα τὰ... προσόντα Γερονσιαστοῦ!

Ἐρωτοῦν τὸν κ. Συμεὼν: Πῶς βλέπεις, δάσκαλε, τὰ Πατριαρχικά;

— Τί νὰ σᾶς πῶ, βλέπω πῶς τὸ Λαϊκὸ Συμβούλιο ἔγινε κόμμα· ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρέμεινε τελεία· ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ Ἁγίου Ἀγκύρας κατέστη ψιλή· ὅτι οἱ Μακεδόνες βουλευταὶ προσταθοῦν νὰ γίνουν σύνδεσμοι συμπλεκτικοί· ὅτι ὁ κ. Κοσιμίδης μετεβλήθη εἰς σύνδεσμον διαζευκτικόν. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἐγὼ μένω ὡς... ἐρωτηματικόν!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ἀνυπομονησία συζυγική:
— Μισὴ ὥρα τώρα σὲ περιμένω. Εἶμαι ἀπὸ τὴν κόουρασι μισοπεδαμένη...
Ἔτσι εἶσαι πάντα... Ὅλα σου... μισά!

Συνομιλοῦν διὰ δύο φοβεροὺς πενταράδες:

- Μήπως εἶνε συγγενεῖς ὁ Α καὶ ὁ Β;
— Καὶ β-βαια.
— Ἐξ ἀγχιστείας;
— Ὅχι· ἐκ ψαίματος!

Ἡ κυρία δοκιμάζει μὲ τὴν καπελλοῦ τῆς τὸ θεόρατο καπελλοπλάνο τῆς. — Αἴφνης εἰσέρχεται ἡ δούλα:

— Κυρία! Ἦλθεν ὁ γιατρός.

— Ὁ γιατρός; Τρομάρα μου! Δὲν μπορῶ νὰ τὸν δεχθῶ, δὲν μπορῶ. Πές του, καυμένη, πῶς εἶμαι... ἄρρωστη!

Εἰς τοῦ Πεντζίκη:

- Πῶς σοῦ φαίνονται αὐτὰ τὰ μεγάλα καπέλλα;
— Σὰν τελάληδες.
—;
— Μὰ, δὲν σοῦ φαίνεται πῶς διαλαλοῦν τὴ γυναικεῖα ἀμναλωσόνη;

ΙΩΤΟΣ

Ἀνθοδέμας καὶ στεφάνους
γιὰ κηδεῖας καὶ γιὰ γάμους
μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ
βοϊόκεις στοῦ Εὐφροσύνη
τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντιῶν
καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
Φτύνια χαρὶς κι' εὐωδιά
ὁποῖος θέλει βρῆ παιδιὰ
ἢ στοῦ Ἀϊ Θανάση πλάγι
ἢ στον «Θαλιμπόν» ἄς πάγῃ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Μὴν ἀγοράζης φρέμματα
ἀπὸ ἐχθροῦ τὰ χεῖλια,
καὶ μὴν ἀποῦς γλυκόλογα
κάθε κολάκου χεῖλια.
Ἐκεῖνος τῆς ὑπόκρισις
μ' αὐτὰ τὸ δίχτυ στήνει
κι' αὐτὸς γιὰ τὸ συμφέρον του
τὸν ἔπαινο σοῦ δίνει.
Καὶ μοιάζει ὁ κοντὸς προβιά
κι' ὁ ἔπαινος ἄερα
π' ὅσο φυσᾶς μὲ δόναμι
τόσο φουσκώνει πέρα.

Ἡρώτησαν τὸν Βασιληᾶ: Γιατί τὰ δαχτυλῖδια
τὰ βάνουνε—ἄσοι τᾶχουνε—σ' τὸ χέρι τὸ ξερβό,
μὰ ποῦνε τᾶλλο σ' τὴ δουλειὰ καθὼς καὶ σ' τὰ παιγνίδια
χίλιες φορὲς καλλίτερο καὶ πλειότερο ἀκριβό;
Κι' ὁ Βασιληᾶς ἀπήντησε: Καὶ δὲν τὸ ξέρεις τάχα;
Ὅπ' ἔχει τὴν ἀξίαν του μένει μ' αὐτὴ μονάχα.

Μὴ συμπονήσ ποιτέ σου ἐχθρὸ
σὶν θὰ τὸν δῆς νὰ πέση·
γιατί, ἂν πέσης, πιστεψε
πῶς δὲν θὰ σὲ πονέση.

Κακὸ μαντάτο ποῦ μπορεῖ
φτωχὴ καρδιά νὰ κάρη
ἄφησε ἄλλον νὰ τὸ πῆ
καὶ νὰ τὴν δῆ νὰ κλάψη.

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟΝ ΛΑΘΟΣ

(Διασκευή ἐξ εὐθυμογραφήματος τοῦ κ. Γ. Μπήτου εἰς τὸ "Μικρασιατικόν," τοῦ 1910.)

1.— Ὡς ὁρίσθη, πρέπει ν' ἀποφασίσω σήμερον μὲ ποίαν ἀπὸ τὰς δύο θὰ συνδέσω τὰς τύχαι μου—εἶπεν ὁ νεαρὸς Ἀλέξανδρος Ἀρτεμιάδης καθήμενος ἐνώπιον τοῦ κομποῦ του γραφείου.—Μὲ τὴν Χονδροκάλφαιναν τὴν Πελαγία ἢ μὲ τὴν Ἰουλίτσα τοῦ Πολυβίου; Ἴδου τὸ ζήτημα. Ἄς ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ: Τὸ συμφέρον μὲ σπρώχνει ἢ μᾶλλον μὲ ἐλκύει σὰν μαγνήτης πρὸς τὴν χήραν αὐτὴν τοῦ Χονδροκάλφαι, ποῦ τὸ ὄνομά της σὲ θυμίζει τῆς σαρδέλλης, πῖπ! καὶ σοῦ κάνει τὸ στομαχ. ἀνω—κάτω. Ἐχει ὁμοῦς τρία σπιτία στὴν ἐξοχί, ἓνα παλάτι στὴν Προκυμαία, κάμποσα μετρητὰ στὴν Τράπεζα καὶ τὴν κληρονομία ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια τοῦ μακαρίτου ἀνδρός της. Χωρὶς αὐτὰ, αὐτὴ ἡ Χονδρο—Πελαγώ, καθὼς τὴν λέν, οὔτε νὰ γυρίσῃς νὰ τὴν κυττάξῃς δὲν ἀξίζει. Λέει πὸς εἶνε μόλις 28 χρονῶν. Ποῦ νὰ τῆς πῆς πὸς ἔχει ἴσως τὰ σαράντα περασμένα. Ἐχει ἓνα μούτρο σὰν ἱπποπόταμος καὶ βάρφα, ὁ διάβολος, σὰν προσωπίδα. Φαντίζεται πὸς τὰ μάτια της εἶνε ὠραία, μ' αὐτὰ τὰ... εὐλογημένα εἶνε ἐξοφθαλμικά, σὰν αὐγά στὸ πιάτο. Παίζει, λέει, καὶ πιάνο, καὶ τραγουδεῖ, Μανούλα μου! Μόνο τὸ κακόμοιρο τὸ ὄργανο μποροῦσε νὰ μαρτυρήσῃ τί τραβᾷ, καθὼς καὶ τί φρικτὰ μαρτύρια τραβοῦν τ' αὐτὰ τῶν δυστυχῶν ἀκροατῶν της.

Τί διαφορετικὴ ποῦ εἶνε ἐκαίνῃ ἡ κουκλίτσα τοῦ Πολυβίου. Μὲ τὸ χαριτωμένο της ἀνάστημα, μὲ τὸ ἀγνὸ της χρῶμα, μὲ τὰ διαμαντένια ζουμπουλιά ματάκια της σοῦ κάνει ὄρεξι νὰ τὴν πιῆς στὸ ποτήρι. Ὅταν κάθεται μπροστὰ στὸ πιάνο της, εἶνε μιά τρέλλα νὰ βλέπῃ τὰ κονδυλένια δακτυλάκια της νὰ τρέχουν γοργὰ στὰ κόκκαλα ἐπάνω. Καὶ τί φωνή! Ἀγγελικὴ. Τὸ κακὸ εἶνε ποῦ ὁ μπαμπᾶς της μόνο πεντακόλιες λίρες ἤμπορεῖ νὰ δώσῃ προίκα. Αὐτὸς ὁμοῦς δὲν εἶνε λόγος ἰσχυρὸς νὰ τὴν ἀπολείσῃ ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν μου.

Λοιπὸν; Λοιπὸν δὲν ἔχει. Θὰ πύρω τὴν Ἰουλίτσαν. Γρήγορα τώρα ἀπὸ ἓνα γραμματάκι στὴν κάθε μιά, γὰ νὰ τελειώνουμε. Ἀρῶμο τῆς χοντροχίρας... Ζήτω τῆς Ἰουλίτσας.

2.— Μετ' ὀλίγον αἱ ἐπιστολαὶ εὐρίσκοντο ἐντὸς τῶν φακέλλων. Ὁ Ἀλέξανδρος ἔγραψε τὰς ἐπιγραφάς: Πρὸς τὴν ἀξιοτίμον κυρίαν Πελαγίαν Χονδροκάλφαι.— Πρὸς τὴν Δεσπο νίδα Ἰουλίαν Πολυβίου. Ὁ εἰς περιεῖχε τὸν κεραυνὸν εἰς φικέλλον εὐώδη κεκλεισμένον—κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ποιητοῦ Παράσχου. Ὁ ἄλλος περιελάμβανε πνοὴν ματινιδὸς αἴρας—κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἥρωός μας. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐνεδύθη, ἐξῆλθε, μετέβη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἔρριψε τὰς δύο ἐπιστολάς εἰς τὸ κυτίον τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

3.— Μετὰ δύο ὥρας ἡ Χονδροκάλφαινα ἔπλεε στῆς χαρῆς της.— Τί ἀγάπη ποῦ μοῦ ἔχει ὁ Λέττις μου! εἰμονολογῶ, ἐν ᾧ ἀνεγίνωσκε τὴν παρὰ πύδας ἐπιστολήν: Φλίτη μου. Σήμερον δέχεται ἡ κυρία Παπασταύρου. Φρόντισε νὰ εὐρεθῆς ἐκαὶ μεταξὺ τῶν 6 καὶ 7. Θὰ ἔλθω νὰ σοῦ κάμω μίαν ἀνακοίνωσιν. Ἀπὸ τὴν ἀπίντηρίν σου ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία τῆς ζωῆς μου ολοκλήρου.— Ὁ Λέττις σου.— Τὸν τσουβάλιασα ἐπὶ τέλους— ἦτο ἡ τελευταία λέξις τῆς χήρας, ἢ ὁποία ἔσπευσε νὰ καμαρώσῃ τὸ μούτρο της στὸν καθρέπτην.

4.— Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ἰουλίτσα Πολυβίου ἔχυνε πικρὰ δάκρυα. Ἡ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν τῆς εἶχε φέρῃ ὁ ταχυδρομὸς, τὴν ἐπληξε στὰ φυλλοκάρδια. Ἴδου τί ἔλεγεν ἡ ἐπιστολή: Φίλη μου. Εὐρίσκομαι εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ σὰς δηλώσω ὅτι ἡ σφοδρά μου ἐπιθυμία νὰ ἐνώσω τὴν τύχην μου μετὰ τῆς ἰδικῆς σας προσέκρουσεν εἰς τὴν ἀκατανίκητον ἀντίστασιν τῶν συγγενῶν μου. Σὰς παρακαλῶ νὰ λησμονήσῃτε τὰ ὄσα ὄνειρα ἐπλάσαμεν ὁμοῦ ρεμβάζοντες εἰς τὴν ὠραίαν σας ταράτσαν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς πανσελήνου καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃτε διὰ τὴν λύπην, τὴν ὁποίαν ἀκούσιως σὰς προσενῶ.— Ἀλέξανδρος.

— Τὸν ἀφιλότιμο! Νὰ παίξῃ ἔτι μὲ τὴν καρδιά μου, εἶπεν ἡ Ἰουλίτσα καὶ ἀνελύθη πάλιν εἰς δάκρυα.

5.— Ὁ Ἀρτεμιάδης ἐπιστρέψας εἰς τὸ σπίτι του ἤρριψε νέον καλωπισμὸν, διὰ νὰ σκοτώσῃ τὴν ὥραν. Πῖ ὥρα ὁμοῦς δὲν παρήραχτο καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀνυπομονῶν, παρ' ὀλίγον νὰ κἀνῃ ὅ,τι κάνουν συνήθως τὰ παιδιὰ: νὰ γυρίσῃ ὑψηλὰ τὸν δείκτην τοῦ ὥρολογίου, γὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα προτύτερα.

— Τί σιγὰ ποῦ περπατεῖ αὐτὸ τὸ διαβολορῶλογι. Κ' ἐγὼ ποῦ λειῶνω περιμένοντας τὴν ὥρα νὰ διῶ τὴν Ἰουλίτσα μου. Ἐτσι μούρχεται νὰ τὸ σπάσω!...

6.— 'Η Χονδροπελαγία άφ' ού ντύθηκε σίν κούκλα του καταστήματος Στάιν και αλοίφθηκε με όλα τὰ χρώματα της 'Ιριδος σπεύδει εις συνάντησιν του 'Αλέξανδρου.

7.— 'Ο 'Αλέξανδρος εκράτησε τὸ ωραιότερον άμάξι της αγοράς και ώραιος ώς 'Αδωνης και υπερηφανος ώς Καίσαρ, σπεύδει εις συνάντησιν της ώραιάς του 'Ιουλίτσας.

8.— Καί εις τὸν προθάλαμον της κ. Παπασταύρου πέφτει παρά πᾶσαν προσδοκίαν εις τὰς άγκάλας της . . . Πελαγίας Χονδροκάλφα. Είχε κάμει, ὁ δυστυχής, λάθος στὰς ἐπιγραφάς.

Ο ΜΙΜΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Εἰς τὸ δικαστήριον :

'Ο συνήγορος βλέπων ἕνα τῶν δικαστῶν νὰ κοιμᾶται.

— Κύριε πρόεδρε' θὰ ἐξακολουθήσω τὸν λόγον μου, ὅταν ἐξυπνήσῃ ὁ κ. Χ . . .

'Ο πρόεδρος.— 'Ισως ὁ κ. Χ . . . περιμένει νὰ τελειώσῃ τὸν λόγον σου γιὰ νὰ ἐξυπνήσῃ.

— Πῶς τὰ περνάτε τὸ βράδυ στὸ σπίτι ;

— 'Εχω ἕνα φωνογράφο.— 'Όταν σωπαίνη αὐτός, ἀρχίζει ἡ γυναϊκά μου.

'Η γεντοκόρη :

— Τὸ δνειρόν μου ἦτο πάντοτε ν' ἀποθάνω εις τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας μου.

'Ο συνομιλιτῆς της—

— Μὰ τότε δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ χάνετέ.

Εὐσπλαγχνία ξενοδόχου :

'Αφοῦ οὔτε τρώτε, οὔτε πίνετε χωρὶς ἄλλο θὰ ἀρρωστήσετε.

— Τί σᾶς μέλλει ;

— Μὰ εἶμαι ὁ διευθυντῆς τοῦ ξενοδοχείου.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

"Όσο ὁ ἄνθρωπος σωπαίνει
νὰ τὸν νοιώσῃ δὲν μπορεῖς
Οὔτε ξέρεις τὸ τί κοῦβει
μέσ' ε' τὸ νοῦ του ἢ στήν καρδιά.

Δάσος ποῦ ἦσυχον λουφάζει
γιὰ ἦσυχον μὴ τὸ θαρρῆς
Εἰμπορεῖ νὰ κοῦβῃ ἀγρίμιν
κοιμισμένο. ε' τὰ κλαδιά

ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ Κ.Ι ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον:
— "Ἐλα ἐδῶ γκαρσόν! Αὐτὴ ἡ μπριζόλα ποῦ μοῦ ἔφε-
ρες εἶνε πολὺ σκληρὰ. Δὲν μασιέται.
— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, εἶδα ὅτι ἔχετε ὠραῖα δόντια.

Εἰς τὸ σχολεῖον:
"Ὁ διδάσκαλος.— "Ἡ δούλα λέγεται ὑπηρέτρια" ὁ δού-
λος πῶς λέγεται;
"Ὁ μαθητής.— "Υπηρέτριος ...

Εἰς συναναστροφήν:
-- Φιλτάτη κυρία, θὰ σὰς ἀναγγείλω καὶ, τὸ ὅποιον θὰ
σὰς λυπήσῃ... Ἀναχωρῶ αὐθιγόν.
— "Α! κόριε, σεῖς ἔχετε πάντοτε προχείρου τοιαύτας
εὐαρέστους ἐκπλήξεις.

Ἐκ τοῦ φυσικοῦ:
"Ὁ ἐπισκέπτης.— Δὲν μοῦ λές, γιατί γαυγίζει ἔτσι ὁ
σκύλος σου;
— "Ἐδῶ κοντὰ χρεύουν κυρίες ντεκολτέ καὶ μυρί-
σθηκε κόκκαλα

"Ἐξυπνο παιδί:
"Ὁ πατήρ.— Γιατὰ νὰ γνωρίζῃς καλὰ ἓνα πρᾶγμα πρέ-
πει νὰ τὸ μαθαίνῃς κατὰ βάθος...
— Καὶ τὸ κολύμβημα; ...

"Ὁ Βλακίδης παραγγέλει μῆμα γιὰ τὴν γυναῖκά του.
"Ὁ τεχνίτης.— Πῶς νὰ εἶνε τὰ γράμματα κύριε;
— Πολὺ μεγάλα! γιατί ἡ μακαρίτισσα ἦτο... μύωψ.

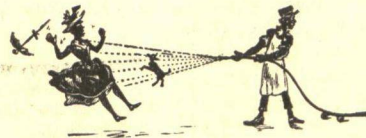
"Ἡ τεθλιμμένη χήρα:
— "Ἡ κυρία δέχεται πολλὰς ἐπισκέψεις;
— Μάλιστα κύριε. Ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν ἄνδρα
της γνωρίζει πολλούς.
— Μήπως μερικοὶ φεύγουν ἔργα ἀπὸ τὸ σπίτι της;
— "Ὅσο γι' αὐτὸ ὄχι! Μόνον ποῦ ἡ κυρία ἔχει πολὺ

καλὴ καρδιά. Καὶ ἂν κανεῖς μὲ τὴν συνομιλίαν τύχει νὰ
μείνῃ πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυκτα, τὸν κρατεῖ νὰ κοιμηθῇ
ἐδῶ, γιατί λυπᾶται νὰ ξυπνήσῃ τὸν πορτιέρη.

"Ἀνωφελὴς συμβουλή:
"Ὁ ἰατρός.— Σὲ συμβουλεύω ὅταν γίνῃς καλὰ νὴ μὴν
πίνῃς πέρα τσίπουρο.
"Ὁ ἀσθενής.— "Ἄμ τότε τί θὰ καταλάβω ἂν γιатреу-
τῶ ...

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Εἰς λιγνὴν μεγαλοκαπελλοφοροῦσαν)

Μὲ τὸ μεγάλο τὸ καπέλλο σου
Ψιλή, λιγνή, γευάτη χάρι,
Πότε μοῦ μοιάζεις σὰν καρφί
Καὶ πότε σὰν τὸ ... μανιτάρι!

(Εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Συμβούλους)

Τίποτε δὲν ξεμάδατε,
Ἄλλοιώτικοι δὲ γίνατε
Καὶ Ἐθνικοὶ ἂν λέγεσθε,
Ἄντεθνικοὶ ἐμείνατε!

(Εἰς τὴν πατριαρχικὴ κρίσι)

Καλὲ τί χάλια εἶν' αὐτά;
Πῶς ἔχεις κατανήσει;
Ἀπὸ τὴν κρίσι ποῦ περνᾷς,
δὲν βάνεις λίγη κρίσι;

Ο ΜΙΜΟΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΝΟΥΣ

Ρώτησα ἓνα κοιλαρῶ
Ποῦταν ἄλλοτε σὰν τσίφος
Πῶς τὰ ἔφερε ἢ φορὰ
Νὰ γενῆ χοντροὺς σὰν.... χοῖρος;

— Μέσ' σ' αὐτά, μοῦπε, τὰ χρόνια
Μάγουλα κανεῖς δὲν βάνει,
Ἄν δὲν τρώγῃ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ.

ΟΜΙΛΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΤΑΙΝΙΑ Α΄.

Ἐδῶ βλέπετε, κύριοι, τὸν Γεωργιάδην ἐφέντην, τὸν Γερουσιαστὴν
 Ν' ἀποκαλῆ ἐν ἀγανακτῆσει ἀνάγωγον τὴν κακομοίρα μας τὴν Βουλὴν
 Καὶ νὰ τῆς φέλνῃ τὸν ἀναβαλλόμενον μὲ τὰ δύο του χέρια
 Ποῦ κόντεφε νὰ ἔλθουν Γερουσία καὶ Βουλὴ εἰς τὰ μαχέρια.

Παρέκει βλέπετε τὴν Κυβέρνησιν Χα...ῆ συλλογισμένην καὶ κατσοφιαστὴν
 Νὰ σκέπτεται τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ θεραπεύσῃ τὴν νέαν αὐτὴν πληγὴν
 Καὶ ν' ἀποφασίζῃ στὸ τέλος, νὰ φέρῃ Εὐρωπαϊὸν παιδαγωγὸν
 Νὰ διδάξῃ στοὺς βουλευτὰς μας «τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς», τὸν ὁδηγόν.

Κ' ἡ ἐκλογή τῆς ἔπεσε μετὰ συζήτησιν μεγάλην
 Εἰς τὸν Ἕλληνα πολιτευτὴν κύριον . . . Ράλλην!

ΤΑΙΝΙΑ Β.

Ἐδῶ τόρα βλέπετε, κύριοι, τὴν μεγάλη γλωσσοκοπὰν μας, τὴν Βουλὴν,
 Νὰ συζητῆ, τρεῖς μῆνες τόρα, μὲ ζῆλο ἔνθεο καὶ μὲ ἐπιμέλειαν πολλήν
 Τὸ νομοσχέδιον περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας
 Ποῦ εἶνε διὰ τὴν Νέαν Τευρκίαν ὑφίστης σημασίας
 Καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ καθενὸς γραμματισμένου πολίτου
 Ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου πνευματικοῦ λωποδύτου.

Κι' ὅταν τὸ νομοσχέδιο θὰ γίνῃ νόμος,
 Για νὰ μὴν πάῃ ὁ κόπος τοῦ κακοῦ,
 Καὶ νὰ δουλεύῃ ὁ καθένας μας ἐννόμως,
 Θὰ διορισθῇ Ἐπόπτης ὁ Χατζηκυριακοῦ
 Διότι αὐτὸς ἔχει ἀποκτήσει εἰδικότητα εἰς τὰ τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας,
 Ἄφ' ὅτου συνέγραψε τὸ πολύκροτον βιβλίον «Σκέψεις καὶ ἐντυπώσεις ἐν Περιοδείᾳ»,
 Για τὴν ἀξία τοῦ ὁποίου καὶ ὁ Δήμιτσας θὰ μπορούσε νὰ μαρτυρήσῃ
 Ἄν μὲς' ἀπ' τὸ μνῆμά του μπορούσεν ὁ ἄμοιρος νὰ μιλήσῃ!

ΤΑΙΝΙΑ Γ.

Καὶ τόρα βλέπετε, κύριοι, τὴν κρίσι τοῦ Φαναρίου τὴν τρομερὴν
 Ποῦ μοιάζει ἀπαράλλακτα σὰν τοῦ ἄλλου κόσμου τῆ δεύτερη παρουσία
 Ἄφ' οὗ ὁ Πατριάρχης ἐχώρισε τὰ Δυὸ Σώματα μὲ μιὰ πλατεῖα γραμμὴ
 Καὶ ἔβαλε στὰ δεξιὰ του τοὺς Ἐθνικοὺς Συμβούλους μὲ τὸ κομψὸ τὸ μούς
 Κι' ἀριστερά του σὰν ἐρίφια τοὺς τραγογένηδες Ἄγιους Συνοδικούς,
 Τὸ ὁποῖον τὸ ἔκανε, λέει, γιὰ καλὸ τους, γιὰ νὰ τοὺς βάλῃ σὲ θεογνωσία
 Νὰ μείνῃ αὐτὸς στὸ θρόνον καὶ νὰ σωθῇ ἡ Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Θὰ διῆτε ἀκόμα τῆς Πατριαρχικῆς κρίσεως τῆ φορτοῦνα
 Καὶ μὲς' στὴ μέση τοῦ πέλαγου τῆς δόλιας Ἐκκλησίας τῆ μαούνα
 Νὰ τριγυρίζῃ ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ σὰν στρόγγυλη σβούρα
 Καὶ νὰ μαζεύεται στὰ γραφεῖα ἡ δουλειὰ σὰν σαβούρα.
 Θὰ διῆτε πῶς πηγαίνει τὸ «Ἄγιον Σκῆφος» μιὰ ἐπάνω καὶ μιὰ κάτω
 Καὶ πῶς κάνει μπλοῦμ καὶ πάει ξάφνου ἴσια στὸν πάτο.

Ὅλοι τὴν λένε κ ρ ί σ ι τάχα αὐτὴ τῆ φορτοῦνα τῆ φοβερὴ
 Μὰ φαίνεται τὴν λένε ἔτσι, γιὰτι δὲν ἔχει οὔτε σπυρὶ!

Η ΛΙΖΑ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Κωμωδία εις πράξιν

ΠΡΟΣΩΠΑ
(Καϊζαρ
(Εὐδοξία
(Μαριγώ

(Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Γαλλίᾳ, εἰς ἓν ξενοδοχεῖον τοῦ Σιαλόν.)

Μετάφρασις **ΙΩΤΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ**

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ μικρὰν αἴθουσαν ξενοδοχείου εὐπρεπῶς ἐπιλωμένην. — Εἰς τὸ βάθος ἡ θύρα τῆς εισόδου. — Δεξιά, πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ἐστὶ μὲ καθρέπτην, ὄρολογον, κηροπήγαν καὶ ἀνθοδοχεῖα. — Ἀριστερά, πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, θύρα συγκοινωνοῦσα μὲ τὰ ἄλλα διαμερίσματα. — Πρὸς τὰ ὀπίσω παράθυρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. — Καναπές, πολυθρόνες ἀριστερᾷ, ἓνα τραπέζι. — Εἰς μίαν γωνίαν κάσες, βαλίτσες καὶ κουτιά.

ΣΚΗΝΗ Α΄

ΚΑΙΣΑΡ καὶ ΜΑΡΙΓΩ

Κ. — (Εἰσέρχεται ὀρμητικῶς. Φαίνεται ὀργισμένος καὶ ἀπογοητευμένος). — Χωρὶς ἄλλο ἔχασε τὸ τραῖνο τῆς μεσημβρίας· περιμένε λοιπὸν ἄλλη μιὰ δολόκληρη ὥρα. — (Βγάζει τὰ γάντια του μὲ θυμόν). — Χίλιοι διαβόλοι! (Σηρίζεται τὸ ἓνα γάντι). — Καλὰ εἶμαστε... πάει τὸ γάντι μου... ἡ γυναῖκά μου ἔχασε τὸ τραῖνο... τὸ καπέλλο τῆς χάθηκε στὸν σταθμό... Νὰ σοῦ πῶ, ὦραϊα ἄρχισεν ἡ μέρα μας σήμερα! (Βλέπει τὴν Μαριγώ, ἣ ὁποία τακτοποιεῖ καὶ ξεσκονίζει τὰ ἐπιπλα). — Μπά!... Ἔδω εἶσαι ἀκόμα ἐσύ; Κάνε λοιπὸν γλήγορα καὶ ἔρχεται ἡ γυναῖκά μου.

Μ. — Τώρα ἀμέσως, κύριε.

Κ. (Ὁσφρύνεται τὸν ἀέρα). — Γιά, δὲ μοῦ λές, καλὸ κορίτσι;

Μ. — Τί ἐπιθυμεῖ ὁ κύριος;

Κ. (Ὡς ἀνωτέρω). — Ἔδω μέσα μυρίζει καπνὸν.

Μ. — Θὰ εἶνε ἀπ' τὸν ταξειδιώτη, ποῦ ἔμεινε χθὲς γυτὴν νύκτα ἐδῶ.

Κ. (Κινῶν τὸ μανδύλιόν του εἰς τὸν ἀέρα). — Καὶ ἡ ναῖκά μου, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρει τὴ μυρωδιά τοῦ καπνοῦ... Πούφ!... Πούφ!... (Ἀνοίγει τὸ παράθυρον καὶ ἔπειτα παρατηρεῖ δλόγυρα.) Καὶ τὸ κουτί... τὸ κουτί, ποῦ εἶπα τοῦ γκαρσονιῶν νὰ τὸ ζητήσει στὸν σταθμό... ὅπου τὸ εἶχα λησμονήσει; (Πρὸς ἑαυτὸν). Ἡμῶν τόσον συγχρισμένος, τόσον φουροκισμένος μάλλον... καὶ ἡ γυναῖκά μου ἐλίης... Τὴν ἀγαπημένη μου τὴν γυναῖκούλα!... Ὑστερα ἀπὸ δώδεκα θανάτους ὥρες μέσα σὲν βινόνι, ποῦ ἤμασταν σὰν σαροδέλλες παστωμένες ἀπὸ τὴν πολυκοσμία, δὲν μπορέσαμε, φαντασθῆτε, ν' ἀνταλλάξωμε οὔτε μιὰ λέξι... ὅσο κείνες τῆς λέξεις, ποῦ τόσο λαχταροῦν νὰ ποῦν μεταξὺ των οἱ νεόνυμφοι.

Μ. — Ἄ!... ὁ κύριος εἶνε;...

Κ. — Μάλιστα, ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν. Ὅλη τὴν νύκτα ἔλεγα μέσα μου. Μά, ἐπὶ τέλους, στὴν ἀκρὴ τοῦ κόσμου βρῖσκεται αὐτὸ τὸ Σιαλόν; Δὲν ἵα φθάσωμε λοιπὸν ποτὲ ἐκεῖ; Καὶ βέβαια τὸ ἴδιο ἵα ἐσχέλετο καὶ ἡ Λίζα μέσα της.

Μ. — Λίζα;

Κ. — Ἡ γυναῖκά μου λέγεται Λίζα.

Μ. — Τί ὄμορφο ὄνομα!

Κ. — Δὲν εἶνε ἀλήθεια; Καὶ τί γλυκό! Λίζα.

Μ. (Κνεῖ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ ξεσκομιστήρι τῆς στὸν ἀέρα). — Ἄχ! πῶς ἠθέλα νὰ μ' ἔλεγαν κ' ἐμένα ἔτσι.

Κ. — Καὶ πῶς σὲ λέν;

Μ. — Μαριγώ, κύριε.

Κ. — Μαριγώ! (Γελᾷ). Χά, χά, χά!... Τέλος πάντων φθάνομε στὸ Σιαλόν. Νὰ μας ἔδω!... Θὰ μπορέσωμε τέλος πάντων νὰ μείνωμε μόνοι, ἐγὼ καὶ ἡ Λίζα. (Τρίβει τὰς χεῖρας καὶ γελᾷ). — Χά, χά, χά!... Ἐνας Θεὸς τὸ ξέρει πόσο τὴ λαχταροῦσα τὴ στιγμή αὐτή... Ἡμῶν, ὅπως λέν, στὸν ἑβδομο οὐρανὸ καὶ διόβαζα στὰ μάτια τῆς γυναῖκούλας μου—στὰ ὦραϊά της γαλανὰ ματάκια—ὅτι κ' αὐτὴ τὸ ἴδιο ἦτο... (Μετὰ θυμοῦ). — Λοιπὸν, ὄχι! Ἐκεῖ, ποῦ φρόντιζα νὰ βγάλω τὰ μπαγάζα μας καὶ τὰ ἄλλα δέματα... ἀκόμα ἔαφνα μιὰ κραυγή, δυὸ κραυγὲς μάλιστα. Ἄα!... Γυρίζω, καὶ τί νὰ διῶ; Βλέπω τὴν γυναῖκά μου στὴν ἀγκαλιὰ ἐνὸς κολοσσοῦ, ὁ ὁποῖος τὴν ἔσφιγγε, τὴν ζουλοῦσε, τὴν φιλοῦσε, τὴν ἔτρωγε στὰ φιλιὰ.

Μ. — ὦ! λά, λά! Μὰ γὰρ στὴν ἀντίθετα!

Κ. — Ἡμῶν ἔτοιμος νὰ δομήσω... ὅταν στὸν κολοσσὸ ἐλεῖνο ἀνεγνώρισαι τὴν κυρία Πλασταροῦ, τὴν νονὰ τῆς Λίζας.

Μ. — Τότε ἀλλάζει. Μὲ μιὰ νονὰ τὸ κακὸ δὲν εἶνε μεγάλο.

Κ. — Καὶ βέβαια δὲν εἶνε μεγάλο... ἀν καὶ... νὰ φιλή τὴν γυναῖκά μου μὲ τέτοιον τροπὸν μπροστά μου. (Μὲ ἔμφραση). — Μπροστά μου... Ποῦ μπορεῖς ἐσὺ νὰ νοιώσῃς τέτοια πράγματα.

Μ. — Γιατί ὄχι, κύριε;

Κ. — Πῶς γιατί ὄχι. Μήπως εἶσαι λοιπὸν παντρεμένη!

Μ. — Ἐγώ; Ἄχ! ὄχι ἀκόμη, κύριε.

Κ. — Ὄχι;... καὶ νοιώθει. (Γελᾷ). — Εἶνε ἀκόμη κορίτσι. Χά, χά, χά! Ἄχ, τὸ καυμένο τὸ κορίτσι. (Μελαγχολῶν). — Καὶ ποῦ ν' ἀκούησῃ καὶ τᾶλλα. Ἡ κυρία Πλασταροῦ, ἡ ὁποία κάθεται στὰ κτήματά της, στὸν Ἅγιο Φαρόν, μιὰ ὥρα μακρὰ ἀπὸ ἐδῶ, ἐπειδὴ ἤξερε πῶς θὰ ἐρχόμασταν στὸ Σιαλόν, ἦλθε νὰ μᾶς χαιρετίσῃ στὸν σταθμὸ καὶ νὰ μᾶς πάρῃ νὰ γευματίσωμε στὰ κτήματά της ἐν οἰκογενεῖᾳ. Ἀπεποιήθη τὴν πρόσκλησίν της μὲ θέρημν πολλήν... Εἶπα, καὶ ἦτον ἀλήθεια, ὅτι ἔπρεπε νὰ εὐρίσκωμαι ἐδῶ στὰς ἑξ γιὰ νὰ εἰσπράξω κάτι χρήματα ποῦ μὲ χρειαζότανε νὰ κάνω τὸ ταξίδι τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας... «Λοιπὸν μείνατε, ἀγαπητέ μου. ἐγὼ πέρω μαζί μου τὴν Λίζα... Θὰ σοὺς τὴν στείλω μὲ τὸ τραῖνο τῆς μεσημβρίας... Ἐλα μικρὰ μου.» Ἐμείνα κόκκαλο. Φαντάζεσαι ἂν ἐγειναι ἄνω—κάτω! Καὶ ἡ Λίζα τὸ ἴδιο ἔπαθε... Το ἔβλεπα στὰ μάτια της... στὰ μάτια της ἐκεῖνα.

(Ἀκολουθεῖ)

